

LUCIJA TAMARO (zmagovalna pesem)

Lucija Tamaro, lepa in črnooka
se steklarju in njegovi ženi v zibelko prijoka.
S svojim nasmehom je sonce prižgala,
s svojim jokom pa veter in dež pripihala.
Ko se je smejala, so se ostali smejali z njo,
ko pa je jokala,
so tudi vsi drugi padli v žalostno temo.
Starša sta si poroke želela,
zato jo je tudi ona hotela.
Na glavnem trgu so se zbrali vsi,
a z vrtnico presrečni Marko njeno roko dobi.
A pride Markov oče,
poroke z Lucijo noče.
Sinu pove za lepše beneško dekle,
zato Marko takoj poroko z Lucijo odpove.
Z gondolo se v Benetke odpeljeta,
Lucijo za vedno v žalost ogrneta.
Ji oče v odkup hišo rdečo na trgu podari,
a njeno srce še vedno po Marku hrepeni.
Tako ostala za vedno je sama,
v zavetju Benečanke – svojega hrama.
Pia Kokelj, 7.a

LUCIJA TAMARO

Črnooka deklica Lucija se je rodila,
starši so čez leta hoteli, da bi se oženila.
Želeli so, da bi bil bogat moški njenih sanj
in vedno nasmejan.
Lucija si je fante izbirala,
do njenega srca si je le pot Markova utirala.
Ponudil ji je vrtnico krvavo rdečo
in ji obljubil poroko zvenečo.
Na dan poroke oče Markov
z gondolo prihiti,
in Marku obljubi Benečanko,
ki v vsej lepoti žari.
Marko pristopil k očetu je spretno,
Lucijo osramotil je pred vsemi za vedno.
Jokala Lucija je cele dni,
a noben piranski fant je ni hotel slišati.
Očetu deklica se je zasmilila v dno srca,
zato ji je zgradil hišo blizu morja.
David Peršič, 7.b

DEKLE IZ PIRANA

Hči steklarjeva,
črnooka lepotica,
noben moški ni te bil vreden, to si mislila?
Na trgu piranskem si dramo naredila,
ko so tvoji starši mislili, da na poroko si pripravljena.
Jokala si in ječala,
da bi si moža zbrala.
In v vsej nevihti in solzah
krvavo rdeča vrtnica ti je na kolena bila položena.
Podaril ti jo je bogat gospod, beneški šarmer!
Našla si svojo ljubezen,
svojo drugo dušo,
a ta ljubezen je izpuhtela pod rušo.
Gospodov oče se je vmešal
in tok usode je premešal.
Beneški oče je ukazal,
da za sina le nevesta iz Benetk je tista,
ki mu bo do groba zvesta.

Katarina Velkov, 7.b

LUCIJA TAMARO

Bila je Lucija Tamaro
in govorili so: »Vsi jo poznamo!«
Iz Benetk prišel je trgovec,
Luciji vrtnico izročil
in se z njo poročil.
Potem je v Benetke odšel,
in čez mesec dni nazaj v Piran prišel.
Pirančanke so govorile:
»Vara te, ta Benečan,
tako ne bi delal nobeden Pirančan!«
Trgovec je rekel:
»Rad te imam, to ti govorim,
v dokaz ti zdaj rdečo hišo zgradim!«

Nejc Merljak, 7.a

PIRANSKA LJUBEZEN

V Piranu živi,
v mestu tiči,
črnooka mladenka
Lucija Tamaro.

Mladeniča čaka,
na kamnu sedi,
za njo se ozirajo
mlade oči.

Marko v Benetkah sameva,
Lucija se v Piranu
z opravljkami krega.

»Ljuba, predraga, jaz zvest sem ti sam,
ne dovoli, da ti grde govorice
pokvarijo dan!«

»Ljubi moj mož, saj vem, da si zvest,
a v meni so dvomi, to dobro ti veš.«

»Hiša rdeča stala bo tu,
tebi v čast in drugim za slast.«

Tako verjela mu je na besedo,
skupaj ostala sta v hiši za vedno.

Nikolina Mlinarič, 7.a

